

СЕСТРІ МАШІ

Було, малими ще злітались,
До двору нашої бабусі,
Без перестанку ґелґотали,
Й калюжі міряли, мов гуси.

А ти між нас була найстарша,
Ось ми круг тебе на ряднині...
Як звикли ще з дитинства, □ “Маша”,
Так і звемо тебе й донині.

Ми всі дрібнота, ти між нами
Давала лад, аби не бились,
Пасла малих між бур’янами,
Щоб не розбіглись, не губились.

З незвичним тембром голос мала
(Він до сьогодні не змінився),
Яскраві нотки так вплітались □
Мелодією голос лився.

Життя розкидало по світу,
Не випадало зустрічатись,
Бо в кожного своя орбіта,
Поодаль бабиної хати.

Роки без сліду пролетіли,

Немов безповоротні втрати,
Ми всі давно вже посивіли,
Нелегко декого й впізнати.

Тепер із далеку, зі сходу,
Нагода випаде □ озвешся,
Не забуваєш свого роду,
Побачитись з ріднею рвешся.

Тобі дісталася планета
Слабким, недужим помагати,
Медичні знаючи секрети,
На милосердя ти багата.

Оце такою десь у серці
Моєму і живеш, сестрице,
Вся сплетена ти з гам і терцій
Дитинства нашого криниці.

Сьогодні шлю тобі вітання,
Хай довгий вік в здоров'ї буде,
Щоб всі збувалися бажання,
Щоб поважали завжди люди.

Удвох з Віталієм щоб добре
Вам доживалося на втіху,
Завжди безхмарним був би обрій
І не навідувалось лихо.

А нам частіше зустрічатись
Вдавалось би й були б нагоди,
Не забувати, родичатись,
Хай будуть це не епізоди!

Дата написання вірша: 2021-01-18